

Asia C-781/23**Ennakkoratkaisupyyntö****Jättämispäivä:**

18.12.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Högsta förvaltningsdomstolen (Ruotsi)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

12.12.2023

Valittaja:

Malmö Motorrenovering AB

Vastapuoli:

HÖGSTA PÖYTÄKIRJA [--]**FÖRVALTNINGS-** 12.12.2023 [--]**DOMSTOLEN** [--]

[--]

VALITTAJA

Malmö Motorrenovering AB [--]

[--]

VASTAPUOLI

Allmänna ombudet hos Tullverket

[--]

VÄLIPÄÄTÖS

Unionin tuomioistuimelta pyydetään SEUT 267 artiklan nojalla ennakkoratkaisua liitteenä olevan ennakkoratkaisupyyntöön mukaisesti (pöytäkirjan liite).

[– –]

LIITE

SEUT 267 artiklan mukainen ennakkoratkaisupyyntö, joka koskee unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 251 artiklan tulkintaa.

Johdanto

- 1 Högsta förvaltningsdomstolen (korkein hallinto-oikeus, Ruotsi) haluaa ennakkoratkaisupyyntönsä selvittää, miten unionin tullikoodeksin 251 artiklaa on tulkittava siltä osin kuin on kyse siitä, millä edellytyksin jo määritettyä aikaa, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä, voidaan pidentää. Tulkintakysymys on noussut esiin asiassa, joka koskee tullivelan lakkaamista unionin tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla.

Asiaa koskevat unionin oikeuden säännökset

- 2 Unionin tullikoodeksin 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan myönteinen päätös on kumottava tai sitä on muutettava, jos päätöksen haltija tekee sitä koskevan hakemuksen.
- 3 Mainitun tullikoodeksin 79 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että tuontitullin alaisista tavaroista syntyy tuontitullivelka, kun tullilainsäädännössä säädettyä velvollisuutta, joka koskee muun muassa kyseisten tavaroiden väliaikaista maahantuontia unionin tullialueelle, ei täytetä.
- 4 Tullivelka, joka on syntynyt 79 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, lakkaa 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdan mukaan, jos tullivelan syntymiseen johtanut laiminlyönti ei tosiasiallisesti vaikuttanut asianomaisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan eikä kyseessä ollut vilpillisen menettelyn yritys, ja kyseisen säännöksen ii alakohdan mukaan, jos kaikki tilanteen korjaamiseksi tarvittavat muodollisuudet suoritetaan tavaroiden osalta jälkikäteen.
- 5 Unionin tullikoodeksin 250 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä jälleenvietäviksi tarkoitetut muut kuin unionitavarat voidaan asettaa erityiskäyttöön unionin tullialueella kokonaan tai osittain tuontitullitta.
- 6 Kyseisen tullikoodeksin 251 artiklassa säädetään ajasta, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä.
- 7 Mainitun 251 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että tulliviranomaisten on määritettävä aika, jonka kuluessa kyseiseen menettelyyn asetetut tavarat on jälleenvietävä tai

asetettava seuraavaan tullimenettelyyn. Kyseisessä kohdassa säädetään myös, että ajan on oltava riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen saavuttamiseksi.

- 8 Mainitun 251 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jollei toisin säädetä, aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä samaa tarkoitusta varten ja saman luvanhaltijan vastuulla on enintään 24 kuukautta, vaikka menettely olisikin päätetty asettamalla tavarat toiseen erityismenettelyyn ja ne olisi myöhemmin asetettu uudelleen väliaikaisen maahantuonnin menettelyyn.
- 9 Kyseisen 251 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos luvassa tarkoitettua käyttöä ei poikkeuksellisissa olosuhteissa voida toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa ajassa, tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta myöntää tähän aikaan kohtuullisen pidennyksen.
- 10 Lopuksi mainitun 251 artiklan 4 kohdassa säädetään, että tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä yhteensä enintään 10 vuotta, paitsi jos on kyse ennalta arvaamattomasta tapahtumasta.
- 11 Siltä osin kuin on kyse unionin tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan i alakohdan tulkinnasta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 täydentämisestä tiettyjä unionin tullikoodeksin säännöksiä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen osalta annetun asetuksen (EU) 2015/2446 103 artiklan a alakohdasta ilmenee, että määräajan ylittämistä ajalla, joka on enintään yhtä pitkä kuin määräajan pidennys, joka olisi myönnetty pidennystä haettaessa, pidetään laiminlyöntinä, jolla ei ole merkittävää vaikutusta tullimenettelyn asianmukaiseen toimintaan.

Asian tausta

- 12 Asia koskee Malmö Motorrenovering AB -yhtiötä ja kilpa-auton väliaikaista maahantuontia Yhdysvalloista Ruotsiin. Yhtiön mukaan maahantuonnin tarkoituksena oli käyttää kyseistä autoa kilpailutoiminnassa unionin alueella ja jälleenviedä se tämän jälkeen. Kilpailutoiminnan oli määrä jatkua 8.9.2019 saakka. Yhtiö haki lupaa käyttää väliaikaisen maahantuonnin menettelyä ja lupa myönnettiin, joten 30.4.2019 yhtiö toi auton maahan. Lupaehtojen mukaan auto oli kuitenkin jälleenvietävä viimeistään 30.7.2019 eli ennen kilpailutoiminnan päättymisajankohtaa. Yhtiö ja Tullverket (Ruotsin tulli) ovat erimielisiä siitä, miksi asiassa päätettiin, että auto on jälleenvietävä viimeistään kyseisenä päivämääränä eikä myöhempänä ajankohtana.
- 13 Asiassa on riidatonta, että auto jälleenviettiin vasta 19.9.2019, eli luvan mukaisen päivämäärän jälkeen, ja että tämä ei ollut vilpillisen menettelyn yritys.
- 14 Koska auto jälleenviettiin vasta luvan mukaisen päivämäärän jälkeen, Tullverket päätti, että yhtiöltä kannetaan 101 959 Ruotsin kruunun (SEK) suuruinen tullimaksu ja arvonlisävero 280 387 SEK.

- 15 Yhtiö valitti päätöksestä Förvaltningsrätten i Linköpingiin (Linköpingin hallinto-oikeus, Ruotsi), joka hyväksyi valituksen ja totesi, että tullivelka arvonlisäveroineen lakkaa. Förvaltningsrätten totesi, että yhtiö ei ollut tullilmoituksessaan ilmoittanut, milloin se viimeistään jälleenvieisi auton, mutta että tarkoituksena oli ollut jälleenviedä auto vasta kilpailukauden päätyttyä. Förvaltningsrättenin mukaan asiassa ei ollut ilmennyt seikkoja, jotka olisivat viitanneet siihen, että menettelyn tarkoitus oli ollut vilpillinen, vaan kyseessä näytti pikemminkin olleen tahaton virhe. Tätä taustaa vasten ja ottaen huomioon, että Tullverket ei ollut esittänyt, että asiassa olisi ollut perusteita olla myöntämättä yhtiölle aikaa siihen päivämäärään saakka, jona auto tosiasiasa jälleenviettiin, mikäli tämä päivämäärä olisi ilmennyt hakemuksesta, förvaltningsrätten katsoi, että unionin tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla oli syytä todeta, että tullivelka lakkaa.
- 16 Tullverket teki valituksen Kammarrätten i Jönköpingiin (Jönköpingin kamarioikeus, Ruotsi), joka hyväksyi valituksen ja pysytti Tullverketin päätöksen. Kammarrätten katsoi, että vapautuksen myöntäminen unionin tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan ja täydentämisestä annetun asetuksen 103 artiklan a alakohdan nojalla edellyttää sen tutkimista, olisiko yhtiölle myönnetty määräajan pidennys auton jälleenvientiä varten, jos Tullverket olisi saanut määräajan pidentämistä koskevan hakemuksen, ja mihin saakka määräaika olisi pidennetty. Yhtiön ei katsottu osoittaneen, että olosuhteet olivat olleet sellaiset, että asiassa voitiin pitää todennäköisenä, että määräaika olisi pidennetty, jos tällainen hakemus olisi jätetty. Tämä päti ottaen erityisesti huomioon se, että määräajan pidentäminen olisi tässä tapauksessa edellyttänyt, että yhtiö olisi voinut vedota poikkeuksellisiin olosuhteisiin perustellakseen tällaisen hakemuksen hyväksymisen. Tullivelan lakkaamiselle unionin tullikoodeksin 124 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla ei näin ollen ollut perustetta.
- 17 Yhtiö on valittanut kammarrättenin tuomiosta Högsta förvaltningsdomstoleniin. Högsta förvaltningsdomstolen voi rajoittaa valituslupaa siten, että se koskee ainoastaan asian tiettyä kysymystä, jonka tutkiminen on tärkeää lain soveltamisen ohjaamisen kannalta (kysymys, josta annetaan ennakkopäätös). Högsta förvaltningsdomstolen myönsi valitusluvan siltä osin kuin on kyse kysymyksestä, joka koskee sitä, mitä edellytyksiä sovelletaan sen ajan, jonka tavarat voivat olla unionin tullikoodeksin 251 artiklan mukaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä, määrittämisen ja pidentämisen osalta. Muilta osin valitusluvan myöntämistä koskevaa kysymystä on lykätty.
- 18 Tällaisissa asioissa viranomaisen puhevaltaa Högsta förvaltningsdomstolenissa käyttää Tullverketin yleinen edustaja (Allmänna ombudet hos Tullverket). Tullverketin sijaan yleinen edustaja on siis yksityisen vastapuoli Högsta förvaltningsdomstolenissa. Tullverketille on kuitenkin varattu mahdollisuus lausua asiassa.

Asiansaisten ja Tullverketin lausumat

Malmö Motorrenovering AB

- 19 Malmö Motorrenovering AB vaatii, että Högsta förvaltningsdomstolen toteaa, että yhtiön tullivelan lakkaamiselle on peruste. Yhtiö esittää seuraavaa.
- 20 Tullverketin näkemys, jonka mukaan vapautusperusteiden soveltaminen edellyttää poikkeuksellisia olosuhteita, on virheellinen, kun otetaan huomioon unionin tullikoodeksin 251 artiklan sanamuoto ja tavoite. Kyseisen 251 artiklan 3 kohdassa mainitut poikkeukselliset olosuhteet koskevat 2 kohdassa mainittua 24 kuukauden enimmäismääräaika. Se, että 3 kohdassa viitataan myös 1 kohtaan, johtuu siitä, että määräaika on alusta alkaen saatettu määrittää siten, että se on 24 kuukautta tai sitä pidempi. Kyseisen 251 artiklan 3 kohtaa on siis tulkittava siten, että väliaikaisen maahantuonnin menettely voi kestää 24 kuukautta ja että pidempi määräaika vaatii poikkeuksellisia olosuhteita.

Tullverketin yleinen edustaja

- 21 Tullverketin yleinen edustaja katsoo, että asia on palautettava kammarrätteniin uudelleen käsittelyä varten, koska unionin tullikoodeksin 251 artiklan 3 kohtaa ei voida sovelleta asiassa, ja hän toteaa seuraavaa.
- 22 Unionin tullikoodeksin 251 artiklan 1 kohdan mukaan pääsääntö on, että tulliviranomaisten määrittämän ajan on oltava riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen saavuttamiseksi. Jos määritetty aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä, osoittautuu liian lyhyeksi, luvanhaltija voi 28 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla hakea päätöksen muuttamista siten, kyseistä aikaa pidennetään. Viimeksi mainitun säännöksen kohtuullinen tulkinta on sellainen, jonka mukaan säännöstä voidaan rajoittaa muilla säännöillä siltä osin kuin nämä ovat sovellettavissa kyseisessä asiassa. Kysymys kuuluu, koskeeko 251 artiklan 3 kohtaa tällainen rajoitus nyt käsiteltävässä tapauksessa.
- 23 Siltä osin kuin on kyse 251 artiklassa säädetyn ajan pidentämisestä, on kohtuullista ja asianmukaista, että tällainen pidennys voidaan myöntää tapauksissa, joissa luvanhaltija voi osoittaa, että määrätty aika ei ole riittävän pitkä käytön tarkoituksen saavuttamiseksi. Edellytys, jonka mukaan tällainen pidennys voidaan myöntää ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa, olisi vastoin sääntöjen tavoitetta.
- 24 Unionin tullikoodeksin 251 artiklan 3 kohdan johdannosta ilmenee, että kyseistä säännöstä on määrä soveltaa silloin, jos luvassa tarkoitettua käyttöä ei voida toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua ajassa. Säännösten tavoitteen valossa 1 ja 2 kohtaan tehtyä viittausta on tulkittava siten, että 3 kohta koskee kysymystä 1 kohdassa määritetyn ajan, joka ylittää 2 kohdassa tarkoitettua 24 kuukauden enimmäisajan, pidentämisestä.

- 25 Tällainen tulkinta merkitsee sitä, että 251 artiklan 3 kohdan rajoittuminen poikkeuksellisiin olosuhteisiin pätee ainoastaan siinä tapauksessa, että ajan, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä (samaa tarkoitusta varten ja saman luvanhaltijan vastuulla), pidennys johtaisi siihen, että määräaika ylittää 24 kuukautta.

Tullverket

- 26 Tullverket katsoo, että valitus on hylättävä ja että unionin tullikoodeksin 251 artiklan 3 kohtaa voidaan soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa. Kyseisessä säännöksessä viitataan sekä 1 että 2 kohtaan. Mikäli 3 kohtaa olisi tarkoitus soveltaa ainoastaan siinä tapauksessa, että määräaika ylittää 2 kohdassa säädetyn 24 kuukauden enimmäismääräajan, 3 kohdassa tulisi ainoastaan viitata 2 kohtaan.

Ennakkoratkaisupyynnön tarve

- 27 Asiassa on riidatonta, että Tullverketin määrittämä aika jälleenviennille ei ollut riittävän pitkä luvassa tarkoitetun käytön tarkoituksen, joka oli auton käyttäminen kilpailuihin osallistumiseen unionin alueella syyskuun 2019 alkuun asti, saavuttamiseksi. Lisäksi asiassa on riidatonta, että yhteenlaskettu aika, jonka yhtiö olisi tarvinnut kyseisen tarkoituksen saavuttamiseen, oli alle 24 kuukautta ja että asiassa ei ollut kyse vilpillisen menettelyn yrityksestä.
- 28 Högsta förvaltningsdomstolenissa käsiteltävässä asiassa kysymys koskee sitä, mitä edellytyksiä sovelletaan edellä mainitun tilanteen kaltaisessa tilanteessa sen ajan, jonka tavara voi olla unionin tullikoodeksin 251 artiklan mukaan väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä, määrittämisen ja pidentämisen osalta.
- 29 Kyseisen tullikoodeksin 251 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos luvassa tarkoitettua käyttöä ei poikkeuksellisissa olosuhteissa voida toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa ajassa, tulliviranomaiset voivat luvanhaltijan asianmukaisesti perustellusta hakemuksesta myöntää tähän aikaan kohtuullisen pidennyksen. Yhtiö ja yleinen edustaja tulkitsevat säännöstä eri tavalla kuin Tullverket.
- 30 Unionin tullikoodeksin 251 artiklan 3 kohta voidaan yhtiön ja yleisen edustajan esittämän tavoin ymmärtää siten, että sitä sovelletaan ainoastaan silloin, jos hakemus määräajan pidentämisestä johtaa siihen, että jo myönnetty määräaika yhdessä haetun pidennyksen kanssa ylittää 2 kohdassa tarkoitetun 24 kuukauden määräajan. Mikäli 3 kohtaa tulkitaan tällä tavalla, poikkeuksellisia olosuhteita koskevaa edellytystä ei sovelleta silloin, kun jo myönnetty määräaika yhdessä haetun pidennyksen kanssa on alle 24 kuukautta, kuten nyt käsiteltävässä asiassa.
- 31 Tullverket tulkitsee kyseisestä 3 kohtaa kuitenkin eri tavalla ja katsoo, että viittaus 1 ja 2 kohtaan merkitsee sitä, että 3 kohtaa voidaan soveltaa aina, kun luvassa tarkoitetun käytön tarkoitusta ei voida saavuttaa jo myönnetyissä määräajassa. Jos säännöstä tulkitaan tällä tavalla, edellytystä poikkeuksellisista olosuhteista

sovelletaan myös silloin, kun jo myönnetty määräaika yhdessä haetun pidennyksen kanssa on alle 24 kuukautta.

- 32 Högsta förvaltningsdomstolen katsoo, että kyseisen artiklan sanamuoto ei sulje pois kumpaakaan tulkintaa. Se katsoo, että se, mitä yleinen edustaja on esittänyt säännösten tavoitteesta, ei riitä sen sisällön määrittämiseen. Unionin tuomioistuin ei nähtävästi ole käsitellyt tällaista kysymystä, joten Högsta förvaltningsdomstolen katsoo, että sillä ei ole riittäviä ohjeita asian ratkaisemiseksi. Näin ollen unionin tuomioistuimelta on pyydettävä ennakkoratkaisua.

Kysymys

- 33 Högsta förvaltningsdomstolen pyytää edellä esitetyn perusteella ratkaisua seuraavaan kysymykseen.
- 34 Onko unionin tullikoodeksin 251 artiklaa tulkittava siten, että sen 3 kohdassa oleva viittaus 1 ja 2 kohtaan merkitsee sitä, että 3 kohdassa olevaa poikkeuksellisia olosuhteita koskevaa edellytystä sovelletaan ainoastaan siinä tapauksessa, että jo myönnetty määräaika yhdessä haetun pidennyksen kanssa johtaisi siihen, että aika, jonka tavarat voivat olla väliaikaisen maahantuonnin menettelyssä, ylittää 24 kuukautta? Vai onko kyseistä artiklaa tulkittava siten, että sen 3 kohdassa olevaa poikkeuksellisia olosuhteita koskevaa edellytystä voidaan soveltaa aina pidennystä haettaessa eli myös siinä tapauksessa, että jo myönnetty määräaika yhdessä haetun pidennyksen kanssa eli ylitä 2 kohdassa säädettyä 24 kuukauden määräaika?